

გაკვეთილის დაგეგმვა ისტორიაში

კახაბერ ჭაკვეტაძე

წყალტუბოს მუნიციპალიტეტის ქვიტირის საჯარო სკოლის ისტორიის მასწავლებელი
ბათუმის მასწავლებლის სახლის ტრენინერი

ანოტაცია

სასწავლო პროცესის წარმართვაში მასწავლებელს უდიდესი როლი აკისრია, რადგან ს მასწავლებლის პროფესიული საქმიანობის შედეგი პირდაპირ კავშირშია მოსწავლის აკადემიურ მიღწევებთან, აგრეთვე ის უნდა იყოს იმის გარანტიც, რომ მის მიერ აღზრდილი მოსწავლე აღჭურვილი იყოს 21-ე საუკუნის მაღალი დონის უნარებით და თავისუფლად შეეძლოს სწრაფად ცვალებად მსოფლიოში ლავირება და განვითარება.

მეცნიერული კვლევების შედეგად დამტკიცებულია, რომ რაც უფრო კარგად არის ორგანიზებული სასწავლო პროცესი და რაც უფრო პროფესიონალი ადამიანი დგას ამ ორგანიზების უკან, მით უფრო მაღალია მოსწავლეების მოტივაცია სასწავლო პროცესის მიმართ და მეტი ხალისით ეკიდებიან ისინი სწავლებას. ორგანიზებულ სასწავლო პროცესს კი აუცილებლად სჭირდება სამოქმედო გეგმა. ამ გეგმიდან ერთ ერთი უმნიშვნელოვანესი ადგილი კი გაკვეთილის გეგმას ანუ საგაკვეთილო პროცესის დაგეგმვას უკავია.

საკვანძო სიტყვები: გაკვეთილის წარმართვა, მეთოდების

სასწავლო პროცესის წარმართვაში მასწავლებელს უდიდესი როლი აკისრია, რადგან ს მასწავლებლის პროფესიული საქმიანობის შედეგი პირდაპირ კავშირშია მოსწავლის აკადემიურ მიღწევებთან, აგრეთვე ის უნდა იყოს იმის გარანტიც, რომ მის მიერ აღზრდილი მოსწავლე აღჭურვილი იყოს 21-ე საუკუნის მაღალი დონის უნარებით და თავისუფლად შეეძლოს სწრაფად ცვალებად მსოფლიოში ლავირება და განვითარება.

მეცნიერული კვლევების შედეგად დამტკიცებულია, რომ რაც უფრო კარგად არის ორგანიზებული სასწავლო პროცესი და რაც უფრო პროფესიონალი ადამიანი დგას ამ ორგანიზების უკან, მით უფრო მაღალია მოსწავლეების მოტივაცია სასწავლო პროცესის მიმართ და მეტი ხალისით ეკიდებიან ისინი სწავლებას. ორგანიზებულ სასწავლო პროცესს კი აუცილებლად სჭირდება სამოქმედო გეგმა. ამ გეგმიდან ერთ ერთი უმნიშვნელოვანესი ადგილი კი გაკვეთილის გეგმას ანუ საგაკვეთილო პროცესის დაგეგმვას უკავია.

გაკვეთილის დაგეგმვა ერთ ერთი უმნიშვნელოვანესი რგოლია ეფექტური სასწავლო პროცესის წარმატებით განსახორციელებლად. ალბათ დამეთანხმებით, რომ მასწავლებელს წინასწარ უნდა ჰქონდეს დაგეგმილი და გააზრებული ყოველი მომდევნო გაკვეთილის სიუჟეტი. თუ რა არის ამა თუ იმ გაკვეთილზე მისი მთავარი მიზანი და გადასაჭრელი ამოცანა, რა აქტივობებს განახორციელებს ამ მიზნის განსახორციელებლად, რომელ მეთოდებს გამოიყენებს, მოსწავლეთა ორგანიზების რა ფორმებს მიანიჭებს უპირატესობას, რა შედეგს მიიღებს, როგორ გაზომავს მას და რაც

ყველაზე მთავარი ჩატარებული გაკვეთილის ანალიზის საფუძველზე როგორ დაგეგმავს ახალ, მომდევნო გაკვეთილს.

როცა გაკვეთილის დაგეგმვაზე ვიწყებთ საუბარს არ შეიძლება არ აღინიშნოს ჩვენში, მასწავლებლებში გაბატონებული მიდგომა ამ საკითხის მიმართ, როცა ჩვენ გამოვხატავთ შინაგან პროტესტს გაკვეთილის დაგეგმვის მიმართ და ამის დასამტკიცებლად შემდეგი არგუმენტები მოგვყავს: კარგ მასწავლებელს არ სჭირდება წინასწარ გაკვეთილის დაგეგმვა, შემოქმედმამასწავლებელმა იქვე უნდა შეძლოს დაინახოს კლასის საჭიროება და ისე დაგეგმოს გაკვეთილი და არა წინასწარ, რადგან კლასი ცოცხალი ორგანიზმია და წინასწარ რაღაცის დაწერა დროის ფუჭი ხარჯვაა და მეტი არაფერი. არადა სწორედ გაკვეთილის დაგეგმვის დროს ხდება იმ უდიდესი გამოცდილების მიღება, რაც პროფესიონალურად ზრდის მასწავლებელს და დაგეგმვის შედეგად მიღებული გამოცდილებით ხვეწს და უკეთესს ხდის თავის ყოველ მომდევნო გაკვეთილს.

მე დღეს ვისაუბრებ გაკვეთილის დაგეგმვაზე, მის ყველა ფაზაზე და თქვენ კონკრეტული მაგალითის საფუძველზე განახებთ, როგორ დაგვეგეგმოთ გაკვეთილი.

დეტალურად მიმოვიხილოთ გაკვეთილის დაგეგმვის კონკრეტული მაგალითი.

(კონკრეტული მაგალითისათვის შევარჩიე თემა: „საზღვაო-საქალაქო ცივილიზაციები. ბერძნული პოლისები, სახელმწიფოს მმართველობის ფორმები“ 11 კლასი. („ისტორია“ 11 კლასი. ავტორები: ნ.კილურაძე, გ.სანიკიძე, ლ.გორდეზიანი, ლ.ფირცხალავა, რ.გაჩეჩილაძე, ნ.ასათიანი. ბაკურ სულაკაურის გამომცემლობა. 2013 წელი)

თავდაპირველად მასწავლებელმა უნდა განსაზღვროს გაკვეთილის მიზანი.

ჩვენთვის ცნობილია, რომ ზოგადად გაკვეთილის მიზანს თავის მხრივ გააჩნია 3 ძირითადი ფუნქცია. ესენია: **საგანმანათლებლო, განმავითარებელი და აღმზრდელობითი** მიზანი. გაკვეთილის მიზნის დაწერის დროს სწორედღურუვნელყოფილიუნდაიყოსსამივეკომპონენტისკომპლექსურობადაურთიერ თკავშირი.

გაკვეთილის მიზნის განსაზღვრის დროს მასწავლებლის ამოსავალი წერტილი უნდა იყოს მოსწავლე, კლასისპროფილი, აგრეთვე თუ რა ტიპის გაკვეთილს ატარებს იგი, მიმდინარეს თუ შემაჯამებელს და რათქმუნდა ეროვნული სასწავლო გეგმის საგნობრივი სტანდარტი, შედეგები და მათი ინდიკატორები.

გაკვეთილის მიზანი უნდა იყოს რეალისტური, კონკრეტული და ამარტივი. არ უნდა დაგვავიწყდეს, რომ გაკვეთილის მიზანი იწერება მოსწავლეებისათვის და სწორედ მათ შესაძლებლობებს უნდა შეესაბამებოდეს გარკვეულწილად იგი. გაკვეთილის მიზანი შეიძლება იყოს, როგორც გარკვეული ინფორმაციის გადაცემა მასწავლებლის მიერ მოსწავლეებისათვის, ასევე ზოგადი ან სპეციფიკური საგნობრივი უნარების განვითარებისათვის ხელშეწყობა. მიზნის და წერის დროს უნდა აგამოვიყენოთ შემდეგი ზმნები: გაიგებენ, აღწერენ, ახსნიან, შეადარებენ, გაანალიზებენ, შეაჯამებენ, შეაფასებენ და ასე შემდეგ. ყურადღება უნდა მივაქციოთ აგრეთვე მიზნების თანმიმდევრობას, ანუ ზოგადად მოსწავლემ ახალი თემა ჯერ უნდა გაიგოს, შემდეგ აღწეროს, გაანალიზოს და ბოლოს შეაჯამოს.

მაგალითისათვის ჩვენი კონკრეტული გაკვეთილის მიზანი იქნება: მოსწავლეები გაეცნობიან საზღვაო ცივილიზაციებს, ბერძნულ პოლისებს ათენსა და სპარტას,

აგრეთვე მმართველობის ფორმებს საბერძნეთის მაგალითზე. იმსჯელებენ მმართველობის ფორმების დადებით და უარყოფით მხარეებზე, ერთმანეთს შეადარებენ ათენსა და სპარტას, გაანალიზებენ მათ ძლიერ და სუსტ მხარეებს

მას შემდეგ, რაც განვსაზღვრავთ გაკვეთილის გეგმას საჭიროა გადავხედოთ ეროვნულ სასწავლო გეგმას, კერძოდ ისტორიის სტანდარტს და განვსაზღვროთ ამ კონკრეტული გაკვეთილით სტანდარტის რომელი მიმართულების შედეგზე და ინდიკატორზე გავდივართ. ჩვენს კონკრეტულ შემთხვევაში სტანდარტი, შედეგი და მათი ინდიკატორები შემდეგნაირად ჩამოყალიბდება.

როცა უკვე ვიცით გაკვეთილის თემა, მიზანი და რას ველით ამათუიმ გაკვეთილიდან უნდა ვიზრუნოთ რესურსებზე. დამეთანხმებით, ალბათ რომ კარგად შერჩეული რესურსები ერთის მხრივ წარმატებული და მეორეს მხრივ ბუნებრივად საინტერესო გაკვეთილის ჩატარებას უზრუნველყოფს. ხშირად მასწავლებლები ჩივიან, რომ სკოლების ადმინისტრაცია მათ ვერ უზრუნველყოფს საჭირო რესურსებით, რაც აბრკოლებს მათი მხრიდან გაკვეთილების მაღალ დონეზე ჩატარებას. თუმცა ვფიქრობ სულაც არაა საჭირო ისტორიის გაკვეთილებზე მასწავლებელმა ყოველთვის გამოიყენოს კომპიუტერული ტექნიკა და ზოგადად მწირი რესურსებითაც შეიძლება საინტერესო და ინოვაციური გაკვეთილის ჩატარება. ჩვენ კი ამ კონკრეტულ გაკვეთილზე დაგვჭირდება შემდეგ ირესურსები: სახელმძღვანელო; პოლიტიკური რუკა;

მას შემდეგ, რაც უკვე შევარჩევთ რესურსებს საჭიროა გადავიდეთ მიზნიდან გამომდინარე სწორად შევარჩიოთ ის აქტივობები და მეთოდები, რომელსაც ამ კონკრეტულ გაკვეთილზე გამოვიყენებთ.

აქვე მინდა თქვენ იყურადღებოთ გავამახვილო აქტივობებზე და მეთოდებზე, რადგან გაკვეთილის გეგმის შედგენის დროს მასწავლებლებს გვიჭირს ერთმანეთისაგან განვასხვაოთ აქტივობები და მეთოდები, მით უმეტეს რომ ზოგიერთ მეთოდურ ლიტერატურაშიც არ არის მკვეთრად გამოყოფილი ერთმანეთისაგან აქტივობა და მეთოდი. ამ საკითხს იმიტომ მინდა განსაკუთრებული ყურადღება დავუთმო, რომ ახალი სქემის ამუშავების შემდეგ ერთერთი აუცილებელი კომპონენტი სავარაუდოდ იქნება სწორედ სამოდულო გაკვეთილის ჩატარება და ყველა იმ რეკომენდაციის გათვალისწინება რასაც ეს სქემა ითვალისწინებს.

ორიოდე სიტყვით მინდა განვმარტო აქტივობის და მეთოდის რაობა.

აქტივობა არის ყოველივეის ქმედება, რასაც აკეთებს მოსწავლე ან მასწავლებელი კონკრეტულ გაკვეთილზე კონკრეტული, წინასწარ დასახული მიზნის განსახორციელებლად, ხოლო როგორ აკეთებ, როგორ ასრულებ ამა თუ იმ აქტივობას არის მეთოდი. ანუ რასაც ვაკეთებთ არის აქტივობა და როგორც ვაკეთებთ არის მეთოდი. მაგალითად მასწავლებელი მოსწავლეებს გააცნობს ჯვაროსნული ლაშქრობების მიზეზებს და საბაბს არის აქტივობა, ხოლო ამ ამოცანის განსახორციელებლად თუ გამოიყენებს მინილექციას ეს იქნება მეთოდი.

სანამ გაკვეთილზე გამოსაყენებელ აქტივობებზე და მეთოდებზე გადავიდოდეთ, მანამდე უნდა განვმარტოთ, რომ გაკვეთილის ამ ფაზიანი მოდელია და იგი შედგება გამოწვევის, სიღრმისეული ცოდნის და რეფლექსიისაგან. ამიტომ აქტივობების შერჩევის დროს აუცილებელია გაკვეთილის სტრუქტურირების ეს ელემენტები გათვალისწინებული იყოს.

შემდეგ რაც დავგეგმავთ გაკვეთილზე გამოსაყენებელ ყველა აქტივობას და მეთოდს უნდა დავფიქრდეთ, გაკვეთილზე მოსწავლეთა ორგანიზების რომელ ფორმას გამოვიყენებთ. ამ ფაქტორს ერთერთი გადაწყვეტი და მნიშვნელოვანი როლი ენიჭება გაკვეთილის დაგეგმვის დროს, რადგან გაკვეთილის მსვლელობის შემდეგ მოფიქრებული მოსწავლეთა ორგანიზების სხვადასხვა ფორმა, მაგალითად ჯგუფური მუშაობა გამოიწვევს კლასში უსაფუძვლო ხმაურს და დროის არარაციონალურ ხარჯვას. ზოგადად ყველაზე უფრო გავრცელებულია მოსწავლეთა ორგანიზების ორი ფორმა: მთელ კლასთან და ჯგუფური მუშაობა. ჯგუფური მუშაობის ფორმის გამოყენების დროს უმჯობესია სანამ გაკვეთილი დაიწყება მანამდე ვთხოვოთ მოსწავლეებს, რომ ისინი დასხდნენ ჯგუფებად. (აქვე მინდა აღვნიშნო, რომ შეიძლება მოსწავლეებს თვითონ მივცეთ საშუალება ერთად დასხდნენ ისინი, ვისაც უადვილდებათ ერთად მუშაობა, თუმცა ყურადღება უნდა გავამახვილოთ მინიმუმ ორ ფაქტორზე: ერთი რომ არ მოხდეს ჯგუფების გადანაწილება დონების მიხედვით(თუმცა ზოგიერთ შემთხვევაში ესეც შესაძლებელია) და მეორე, ხელი შევუწყოთ მოსწავლეებს რათა მათ შეძლონ კლასის ყველა წევრთან მოსინჯონ თავიანთი შესაძლებლობები). ასევე გასათვალისწინებელია, რომ გაკვეთილის დაგეგმვისას ყურადღება მივაქციოთ მიზანმიმართულ ბავშვების ჯგუფებად დაყოფას, რათა არ მოხდეს ინდივიდუალური სასწავლო პროცესის შეფერხება, რადგან სხვადასხვა პედაგოგიური კვლევებით დასტურდება, რომ სწორედ ევალვაცია ემსახურება სწავლის შედეგის სწორ შეფასებასა და შემდგომი ნაბიჯების თანმიმდევრულ დაგეგმვას. თუმცა მხოლოდ სწავლის შედეგების შეფასება არ განაპირობებს შემდგომი პროცესის სწორ დაგეგმვას. მასწავლებელმა მოსწავლის ინდივიდუალური მონაცემები და აძალისხმევა უთუოდ უნდა გაითვალისწინოს.

ეს მცირე კომენტარი ჯგუფური მუშაობის შესახებ კიდევ ერთხელ ადასტურებს, რომ წინასწარ აუცილებელია გაკვეთილის დაგეგმვა, კარგად გააზრება, თუ რამდენად საჭიროა ან არაა საჭირო მოსწავლეთა ორგანიზების ესა თუ ის ფორმა, რადგან ზოგჯერ მასწავლებლები ცალკე განყენებულად, ერთიან საგაკვეთილო სივრცესთან არაორგანულად შერწყმულ მეთოდს თუ ფორმას იყენებენ და ჰგონიან, რომ ისინი ატარებენ თანამედროვე მოთხოვნების შესაბამის გაკვეთილებს.

მას შემდეგ რაც უკვე გარკვეული გვაქვს აქტივობები, მეთოდები და მოსწავლეთა ორგანიზების რომელ ფორმებს გამოვიყენებთ საჭიროა მოვახდინოთ დროის მენეჯმენტი ანუ განვსაზღვროთ რომელი აქტივობის განხორციელებას რამდენ დროს დავუთმობთ.

აგრეთვე მასწავლებელს წინასწარ უნდა ჰქონდეს განსაზღვრული გაკვეთილზე მოსწავლეთა შეფასებისათვის რომელ ფორმას გამოიყენებს: განმსაზღვრელს თუ განმავითარებელს, ხოლო თუ მასწავლებელი განმსაზღვრელი შეფასების გამოყენებას აპირებს მას უნდა ჰქონდეს შეფასებისათვის აუცილებელი რუბრიკები. რაც წინასწარ ცნობილი უნდა იყოს მოსწავლისათვის და თვალსაჩინო ადგილზე იყოს გამოკრული. სწავლის შედეგის დადგენისა და შეფასების მეთოდი არ უნდა იყოს ბავშვების ყოველდღიური, ჩვეული სასწავლო გარემოდან ამოვარდნილი. არც ცოდნის დონის დადგენის მეთოდი და არც თვითშეფასების ფორმები ბავშვში შიშსა და კონტროლის განცდას არ უნდა იწვევდეს, ხოლო კონკრეტულ ფუნქცია კი არ უნდა ჰქონდეს, არამედ

მოტივაციის ამაღლების საშუალებად უნდა ვაქციოთ იგი. მოსწავლის ცოდნა უნდა შევავსოთ და არა მოსწავლის არცოდნა. თუ ჩვენ მოსწავლეს ვუწერთ 6-ს ან 7-ს ყურადღება უნდა გავამახვილოთ არა იმაზე თუ რა არ იცის მან, არამედ თუ რა იცის და რატომ მიიღო ეს ქულა. აქვე რეკომენდაცია უნდა მივცეთ რა არის საჭირო იმისათვის, რათა მან მომდევნო გაკვეთილებზე გააუმჯობესოს თავისი ქულა.

მოკლედ მინდა გესაუბროთ როგორ ჩავატარე ეს გაკვეთილი.

გაკვეთილი დავიწყე სამოტივაციო კითხვით, რომელიც მიზნად ისახავდა ე.წ. „ყინულის გაღობას“ და მოსწავლეებს დავუსვი კითხვა: „თქვენ რომ ახლა საშუალება გქონდეთ, რას დაათვალიერებდით პირველ რიგში საბერძნეთში?“ პასუხები მრავალფეროვანი იყო, თუმცა იყო ისეთი პასუხიც, რომელიც მე მაინტერესებდა (მაგალითად ბერძნული არქიტექტურა) და ამ პასუხს გაკვეთილზე მივუბრუნდებოდი. მას შემდეგ რაც მოსწავლეები მიხვდნენ რომ დღეს საუბარს საბერძნეთზე ვაგრძელებდით მათ მოკლედ, მინი ლექციის საშუალებით მივაწოდე ინფორმაცია მმართველობის ფორმებზე ძველი საბერძნეთის მაგალითზე დაყრდნობით.

გაკვეთილის შემდეგი აქტივობები და მეთოდები ისე მქონდა დაგეგმილი, რომ იგი შეესაბამისებოდა კლასის საჭიროებებს. მაგალითად ის გარემოება, რომ კლასში არის 22 მოსწავლე, რაც საშუალებას მომცემს თუ კარგად დავგეგმევა გაკვეთილს და გამოვიყენებ ჯგუფურ მუშაობას, ის წარმატების და შედეგზე ორიენტირებული იქნება. ჯგუფური მუშაობა გამოვიყენე ორჯერ: პირველად, როცა მათ T დიაგრამის საშუალებით უნდა ჩამოეწერათ მონარქიის, ტირანიის, ოლიგარქიის და დემოკრატიის დადებითი და უარყოფითი მხარეები(ჯგუფური მუშაობის დასრულების შემდეგ მათ გააკეთეს პრეზენტაციები. შემდეგ მე მოკლედ, მინი ლექციის საშუალებით მიმოვიხილე ბერძნული პოლისების ათენის და სპარტას პოლიტიკური მდგომარეობა) და, მეორედ, როცა ჯგუფებს მივეცი დავალება ვენის დიაგრამის გამოყენებით ერთმანეთისათვის შეედარებინათ ბერძნული პოლისები. დავალების დასრულების შემდეგ მათ გააკეთეს პრეზენტაციები.

მას შემდეგ რაც მათ წარმოდგენა შეექმნათ მმართველობის ფორმებზე და ბერძნული პოლისების რაობაზე დავსვი სადისკუსიო შეკითხვა: „ათენი თუ სპარტა? დემოკრატია, ტირანია, ოლიგარქია თუ მონარქია?“ ვფიქრობ გაიმართა ძალიან საინტერესო დისკუსია. მოსწავლეებმა მოძებნეს საკმაოდ დამაჯერებელი არგუმენტები, როგორც მონარქიის, ასევე დემოკრატიის და ტირანიის სასარგებლოდ. დისკუსიის დასრულების შემდეგ კითხვა პასუხით შევაჯამეთ გარკვეული საკითხები და თემა წარმოვადგინეთ გამთლიანებული.

საშინაო დავალებად მოსწავლეებს მივეცი შესაბამისი პარაგრაფი სახელმძღვანელო წიგნში და დამატებით დავალებად ვთხოვე მათ მოეძიათ ინფორმაცია თანამედროვე სახელმწიფოთა მმართველობის ფორმების შესახებ. მოსწავლეთა შეფასებისათვის გამოვიყენე განმსაზღვრელი შეფასება და მოსწავლეები შევაფასე შემდეგი რუბრიკებით: „რუბრიკა დისკუსიისათვის“ და „რუბრიკა ისტორიის გაკვეთილზე გამოყენებული ზოგიერთი ინტერაქტიული მეთოდის შეფასებისათვის“

რაც არ უნდა მონდომებით და სიზუსტით დავგეგმოთ წინასწარ გაკვეთილი, მისი განხორციელების დროს აუცილებლად მოგვიწევს მისი რომელიმე კომპონენტის შეცვლა. ამიტომაც საჭიროა გაკვეთილის ჩატარების შემდეგ მოვახდინოთ ჩვენ,

The 3rd Teacher Conference “University and School”(Problems of Teaching and Education)
5-6 Desember, 2014, Materials

მასწავლებელმა ჩვენი ჩატარებული გაკვეთილის და ჩვენი თავის თვითშეფასება ანუ საჭიროა გაკვეთილისადმი ანალიზური მიდგომა.

იმისათვის, რომ სწორად განვახორციელოთ გაკვეთილის ანალიზი, საჭიროა გავითვალისწინოთ შემდეგი პირობები.

1. სასწავლო დაწესებულება, კლასი, მოსწავლეთა რაოდენობა და მათი დასწრება გაკვეთილზე,საგანი.
2. რა არის მოცემული კონკრეტული გაკვეთილის თემა და რა მიზანი აქვს დასახული მასწავლებელს.
3. როგორია გაკვეთილის ორგანიზაციული მხარე. (ამ შემთხვევაში ყურადღება უნდა მივაქციოთ,რამდენად მზად ვართ ჩვენ გაკვეთილისთვის, გაგვაჩნია თუ არა გაკვეთილის გეგმა, გვაქვს თუ არა დამხმარე მასალები,მზად არიან თუ არა მოსწავლეები საგაკვეთილო პროცესისათვის, ანუ აქვთ თუ არა მათ საჭირო ნივთები,როგორაა ორგანიზებული საკლასო სივრცე და ა.შ)
4. როგორია გაკვეთილის ორგანიზაციული სტრუქტურა (ამ დროს ყურადღება უნდა გავამახვილოთ რამდენად დროულად და მობილიზებულად დავიწყეთ გაკვეთილი, როგორი თანმიმდევრობით წავმართეთ იგი, როგორი იყო გაკვეთილის დინამიკა და სხვა)
5. როგორია საგაკვეთილო მასალის შინაარსობრივი ანალიზი და მიდგომები (ამ შემთხვევაში ყურადღება უნდა მივაქციოთ რამდენად შეესაბამება სასწავლო მასალა და პროგრამა მოსწავლეთა ცოდნას და უნარებს, არის თუ არა კავშირი თეორიულ და პრაქტიკულ მასალას შორის და სხვა)
6. როგორია მასწავლებლის მიდგომა გაკვეთილის მიმართ (ამ შემთხვევაში ყურადღებას ვამახვილებთ თუ როგორ გვაქვს შერჩეული სწავლების მეთოდები,რამდენად ნათელია გაკვეთილის საგანმანათლებლო, აღმზრდელობითი და განმავითარებელი კომპონენტების ურთიერთკავშირი, ვიყენებთ თუ არა გაკვეთილის მსვლელობის დროს დიფერენცირებულ და ინდივიდუალურ მიდგომებს და სხვა)
7. მასწავლებლის საქმიანობა საგაკვეთილო პროცესში (უნდა გავაანალიზოთ რამდენად მეცნიერულად დასაბუთებულად მივაწოდეთ მოსწავლეებს მასალა, როგორ გამოვიყენეთ ჩვენი პედაგოგიური გამოცდილება და მიღწევები, როგორი დამოკიდებულება გამოვამჟღავნეთ მოსწავლეთა მიმართ და სხვა)
8. მოსწავლეების საქმიანობა გაკვეთილზე (ყურადღება უნდა მივაქციოთ მოსწავლეთა მიერ ქცევის წესების დაცვას,მათ აქტიურობას თუ პასიურობას, მოსწავლეთა ზეპირ და წერილობით კონტაქტებს, მოსწავლეთა თეორიული ცოდნის გამოყენებას პრაქტიკაში, მოსწავლეთა და ჩვენი თანამშრომლობის ასპექტებს და სხვა)

ბოლოს, აუცილებელია დასკვნა, სადაც ხაზგასმული იქნება საგაკვეთილო გეგმის შესრულების, გაკვეთილის მიზნის მიღწევის დონე.უნდა გამოიყოს გაკვეთილის მთავარი, მნიშვნელოვანი ნაწილი ან ნაწილები და, რაც მთავარია, რა ცვლილებები უნდა დავგეგმოთ რათა უკეთესი შედეგი მივიღოთ, ან თუნდაც უკეთესად შეფასდეს ჩვენი გაკვეთილი.

ასეთია მოკლედ ის ძირითადი საკითხები, რაც ჩემი აზრით უნდა გავითვალისწინოთ გაკვეთილის დაგეგმვის დროს. ვფიქრობ, სწორად დაგეგმილი გაკვეთილი ერთ ერთი მთავარი პირობაა მოსწავლეთა წარმატებული სწავლა-სწავლების პროცესში.

გამოყენებული ლიტერატურა:

1. მ.ჯაფარიძე;მ. ფირჩხაძე; მ.ბოჭორიშვილი, მასწავლებლის წიგნი მასწავლებელთა პროფესიული განვითარების ეროვნული ცენტრი. 2013 წ.
2. მ.ბოჭორიშვილი, ს.გორგოძე, მ.ვარდიაშვილი, თ.მახარობლიძე, ს.ჩიხლაძე, პრაქტიკული სახელმძღვანელო ტრენერებისათვის, მასწავლებელთა პროფესიული განვითარების ეროვნული ცენტრი. 2012 წ
3. სწავლება და შეფასება, მასწავლებელთა პროფესიული განვითარების ეროვნული ცენტრი. თბილისი. გამომცემლობა „საქართველოს მაცნე“ 2011 წ.
4. ეფექტიანი სწავლება, გამოცდების ეროვნული ცენტრი, კვლევის ლაბორატორია, 2010 წ.